

У петак 29. јула, Санда Рашковић Ивић поднела је оставку на место председнице Демократске странке Србије. Током конференције за медије у Скупштини Србије, на којој су она и лидер Двери Бошко Обрадовић саопштили да су поднели захтев за формирање анкетног одбора који ће испитивати да ли је било изборне крађе, Рашковић Ивић је рекла да ће остати у ДСС-у и у посланичкој групи странке у Скупштини, а да је оставку поднела због неслагања са склапањем коалиција са Српском напредном странком на локалу.

Рекли сте да је оставка дошла након неслагана са политиком локалних одбора, посебно на Врачару. ДСС на Врачару има једног одборника, Уроша Јанковића. Ако је он поступио против воље странке, због чега није избачен? Управо то су, након прелетана својих одборника на Врачару, урадиле друге странке, попут Двери и Левице Србије.

Ствар је у томе што то није био избор тог једног одборника, него је био избор целокупног градског одбора ДСС-а у Београду. Ја сам сматрала да не можемо да истовремено будемо и власт и опозиција. Врачар није нека обична, мала општина у унутрашњости Србије.

Малтене је симбол.

Он је симбол отпора Српској напредној странци. Показало се колико је њима било значајно да добију Врачар, јер су тамо нагурали и тог чувеног Весића, који је пре био страх и трепет у Демократској странци, а сада је страх и трепет у СНС-у. Потом, ту су имали и министра, Селаковића, Ђурића, дакле, гурнули су најјачи састав на Врачар. Са друге стране, имате ситуацију да СНС сада већ безмало две године уништава ДСС, отима јој одборе и одборнике, маже нас катраном и оптужује за све и свашта. И ја лично и цела странка смо прошли кроз медијског топлот зец и ужасну крађу, коју смо ми, уосталом, и доказали. На том истом Врачару демократски блок је добио изборе, имао је већину. Према томе, ово је прекрајање изборне већине грађана – управо су нам ти људи

Пише: Санда Рашковић Ивић
субота, 06 август 2016 17:03

помогли и одазвали се на наше апеле да покажемо да се радило о крађи, и сада ми треба након тога да правимо власт са СНС-ом на Врачару. Још нешто: можда је то мало шире промишљање, али моје схватање политике јесте да политика треба да буде идеја и морал. Знам да се концепт морала нешто мало и променио, са годинама и модернизацијом, међутим, ипак не може да се промени у потпуности – политика је та која треба да мења друштво, да мења вредносни систем у друштву.

Нажалост, мења га.

Нажалост, и то у смислу аномије, губитка и промене свих вредности, и у смислу безакоња, а Демократска странка Србије је одлучила да у томе учествује. Напросто нисам могла другачије да покажем своје неслагање, осим својом оставком. Не би било демократски да сам растурила цео београдски одбор – на шта би то личило, то би била страховлада, а ја бих била етикетирана као нека ауторитарна жена која тренира строгаћу, која се не понаша у складу са статутом, која разбија странку, као Медеја која једе своју децу. Е па сад, да не бих била таква, одлучила сам да поднесем оставку, а да се на јесен у странци распише и радна и изборна скупштина, тако да видимо која је то наша политика, да још једном утврдимо политичке принципе, и да онда изаберемо руководство странке. Да не бисмо грубо и агресивно спроводили партијски став, или став председништва странке које би, ипак ми се чини, већински подржало ову чисту идеолошку линију, најбоље је да направимо скупштину и тачно утврдимо где стојимо и којим путем желимо да идемо – то је најелегантнији и најправеднији демократски начин.

Откуд то да цео београдски одбор подржава СНС? Рекли сте да СНС отима одборнике, је л' то та прича?

Не могу да кажем цео београдски одбор, али велика већина. Да, то је та прича – није било довољно што нам је преко Андреје Младеновића СНС растурио београдску организацију. Мислила сам да ће ово мало што је остало бити љута опозиција Српској напредној странци. У неким одборима је то тако, међутим, у неким одборима није. То је оно што се у психијатрији зове фасцинација жртве целатом, ми смо у то утонули.

Шта подразумева та фасцинација?

Подразумева да идете и трчите ка ономе ко вас убија. То је синдром логорског капоа, који је био присутан у нацистичким логорима.

То је механизам одбране?

Јесте. Ја сад мало психијатризујем целу ствар, али не могу да побегнем од свог властитог занимања. Не можете ви издвојити политику из психологије, не можете издвојити политику из личности, свих њених делова и механизма одбране коју свака личност има. Свакако, не може да се говори о неком групном механизму одбране, али бих рекла да је београдски одбор показао да је склон управо том маневру, а то је фасцинација жртве целатом. Другог објашњења немам – друго објашњење би било да је ту ушао новац. Не верујем да је ушао новац, али верујем да је било: ето, хајде да се сачувамо тако што ћемо се притајити, па са њима сарађивати, па ћемо нешто пробати. Шта – не знам.

